

[Bjørn Poulsen]

disse andre invalideorganisationer rimeligt og fornuftigt, når de ikke er med længere? Det synes vi er et spørgsmål, der bør rejses, ikke fordi vi har mistillid til DSI, men fordi vi ikke mener, at man skal lave en lovgivning, der måske kan gøre det lidt vanskeligt for nogle organisationer at få deres andel af midlerne.

En anden ting, som har generet os lidt, er, at en revision af specielt fordelingsnøglen skal fremkomme på et tidspunkt, som kan være afhængigt af en fremgang i omsætningen. Her kunne det være interessant at få at vide, hvad det er for en fremgang, man tænker på. Er det en 10 pct.s fremgang, en 30 pct.s fremgang eller en 50 pct.s fremgang? Det kunne være rart at få et rimeligt og fornuftigt svar på, om man tænker sig eventuelt at tage fordelingsnøglen op til revision før end det tidspunkt, der er fastlagt.

Som jeg sagde indledningsvis, stemmer vi for det af skatteministeren stillede ændringsforslag, men imod CD's, og så håber vi, at Folketinget er så fornuftigt, at vi stadig væk kan nå at tage hele fordelingsnøglen op til en eventuel ændring.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg vil godt sige, når SF's ordfører nu udtrykker bekymring for, at disse penge kommer til at gå til eliteidrætten, at vi er opmærksomme på, at organisationerne i det breddeidrætsudvalg, der har været nedsat, har udtalt deres støtte til, at disse penge skal gå til breddeidrætten, fordi eliteidrætten på anden vis får penge. På den måde er der givet udtryk for ikke alene fra politisk side, men også fra de store organisationers side, at disse penge skal gå til breddeidrætten.

Med hensyn til revisionen, som SF's ordfører var inde på, vil jeg sige, at loven her skal op til revision i 1992-93, det står der i loven, og til den tid kan man jo også diskutere andre ting. At SF er opmærksomt på det, ses jo også af, at man vil stemme for dette ændringsforslag fra skatteministeren. Man har opfattet, at det var så langt, som vi kunne nå i denne sag.

Helge Sander (V):

For dem, der har fulgt den idrætspolitiske debat det sidste års tid, var SF's tale her fra talerstolen jo imponerende. Det må den også have været for dem, der føler, at idrætten er en

vigtig del af vort samfund. Det var en siksak-kurs uden lige, fyldt af en hulhed, som overhovedet ikke harmonerer med det, SF har stået for i det sidste år.

Hvad skete der, da breddeidrætsudvalget kom med sin betænkning? Den første, der kom på banen og sagde: Vi skal have 100 mio. kr. på bordet, var hr. Stillinger fra SF, der straks kom med en plan om, hvordan denne betænkning skulle realiseres.

Vi, der måske føler, at vi økonomisk er lidt mere ansvarlige, tog det i et lidt langsommere tempo og sagde: Vi må have lotto indført og på den måde hjælpe breddeidrætten. Det er vi nået frem til nu, og i dag, hvor vi må skønne, at der i hvert fald ikke er halvdelen af det beløb til rådighed, som SF tonede frem med for mindre end et år siden, står SF her på talerstolen og siger, at nu skal vi have en anden fordelingsnøgle, det er ikke idrætten, vi skal tilgodese, men alt muligt andet.

Jeg synes, det var interessant at bemærke, at hr. Bjørn Poulsen understregede, at det var de mange henvendelser fra alt andet end idræt, som var baggrunden for, at SF nu vil have lovforslaget tilbage i udvalget mellem anden og tredje behandling. Hvor er linjen fra det meget, meget håndfaste udspil, man kom med, da breddeidrætsudvalget kom med sin betænkning for et år siden, henne? Der er ingen linje, der er ingen sammenhæng. Man taler bare til højre og venstre, ligesom det passer bedst for dem, der nu råber højest, og det er altså i øjeblikket dem, der er uden for idrættens kredse, som har råbt højest i de sidste 14 dage; derfor ændrer SF – ikke stille og roligt – holdning, og man har glemt, hvad man sagde for et år siden. Nu ændrer man kurs for at tilgodese dem, som nu gerne vil høres.

Det var en tale, som jeg håber at man bemærkede i alle kredse, for det er desværre ganske karakteristisk for det, vi møder fra SF gang på gang her i salen.

Jeg vil ikke sige, at det var et chok, for jeg havde ventet noget i den retning, men jeg havde ikke ventet, at man så åbenlyst ville stå på talerstolen og tilkendegive, at man havde glemt, hvad man sagde for et år siden.

Så skal jeg sige på Venstres vegne, at vi er glade for og kan sige ja til det ændringsforslag, der ligestiller Dansk Ungdoms Fællesråd med bl.a. idrætten. Vi er i udvalget på et bredt felt